

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvinenej **Ing. Z. B. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 7. februára 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného H. O., ktorú podal proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 19. januára 2012, sp. zn. Tp 51/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného H. O. **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (v ďalšom iba sudca pre prípravné konanie), rozhodol:

I. podľa § 79 ods. 1 Tr. por. obvineného L. F., nar. X., prepustil z väzby na slobodu,

II. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť **obvineného H. O.**, nar. X., o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub **obvineného H. O.**, nar. X., neprijal.

Podľa § 81 písm. c/ Tr. por. návrh **obvineného H. O.** na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka neprijal.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. návrh **obvineného H. O.** na nahradenie väzby zložením peňažnej záruky neprijal.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia obvinený H. O. po porade s obhajcom podal proti nemu sťažnosť. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (v ďalšom iba prokurátor) a obvinený L. F. sa výslovne vzdali práva podať proti tomuto uzneseniu sťažnosť, v dôsledku čoho ihneď vo vzťahu k obvinenému L. F. nadobudlo právoplatnosť.

Obvinený H. O. v písomnej sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajcu poukázal na svoje predchádzajúce žiadosti, v ktorých uviedol dôvody neopodstatnenosti jeho väzobného stíhania v tomto štádiu. Preto v celom rozsahu zotrval na dôvodoch uvedených v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, v ktorej sa podrobne vyjadril ku všetkým skutočnostiam. Podľa jeho názoru je napadnuté uznesenie nezákonné a nedostatočne odôvodnené, pretože sa len odvoláva na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 42/2011, z 21. decembra 2011 (správne malo byť uvedené 5 Tost 42/2011). V tomto je konštatovaná existencia dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. založená na tom, že nebola rozptýlená obava z jeho pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Preto sudca pre prípravné konanie nevyužil nahradenie väzby písomným sľubom, probačným dohľadom alebo peňažnou zárukou. S touto argumentáciou obvinený vyslovil nesúhlas, lebo od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2011 sa podstatným spôsobom zmenili okolnosti, ktoré majú významný vplyv na rozhodnutie o dôvodoch jeho väzby.

V sťažnosti obvinený poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 9/2011, z 10. januára 2012, ktorým bol L. F. právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody na 5 rokov, ktorý mal v predmetnej veci zneužiť jeho dôveru a inštruovať ho na páchanie trestnej činnosti, a to na pokyn Ing. Z. B., ktorá bola prepustená z väzby na slobodu a bolo u nej prerušené trestné stíhanie v tejto veci pre spoluprácu s políciou. Tým bol prijatý záver, že Ing. Z. B. pokračovať v páchaní trestnej činnosti ďalej nebude. Neobstojí preto tvrdenie, že by on po prepustení z väzby na slobodu mohol objektívne pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Obvinený H. O. poukázal na svedeckú výpoveď Ing. Z. B. z 30. januára 2012, v ktorej uviedla, že pri vzájomnom obchodovaní jej vždy dodal webkarty v reálnom množstve a príslušné doklady boli vždy v poriadku a nešlo o fiktívne alebo falošné doklady. Súdy, ktoré vo veci rozhodovali sa náležitým spôsobom nezaoberali výsluchmi vykonanými po vznesení obvinenia vo vzťahu k jeho osobe. Väzobné dôvody u neho trvajú naďalej, napriek tomu, že 11 obvinení sú stíhaní na slobode, z ktorých viacerí podľa uznesenia o vznesení obvinenia z 29. októbra 2011 pod ČVS: PPZ-123/BOK-BA-2011 majú mať vyššie postavenie v údajnej zločineckej skupine ako on a na trestnej činnosti sa mali podieľať podstatne závažnejším spôsobom ako je to kladené za vinu jemu. Vedome sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, snažil sa rozbehnúť obchod s webkartami, nakoľko sa domnieval, že je to výhodný obchod. Ak sa dopustil nejakej trestnej činnosti, je pripravený niesť za to zodpovednosť a podrobiť sa prípadnému trestu. V sťažnosti obvinený uviedol, že dôvody väzby, tak ako boli ustálené pri vzatí do väzby pominuli a z týchto dôvodov ako aj preto, že väzobné stíhanie má na jeho maloleté deti veľmi zlý vplyv žiada, aby bol prepustený z väzby na slobodu a bol trestne stíhaný na slobode. Odvolaciemu súdu navrhol preto, aby bolo napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu. Alternatívne žiadal, aby v prípade, ak odvolací súd zistí prítomnosť väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., s prihliadnutím na všetky skutočnosti nahradil väzbu predloženým písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka, resp. peňažnou zárukou.

Spis spolu so sťažnosťou obvineného boli Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené 30. januára 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obvineného H. O. nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že okrem iných osôb i obvinený H. O. je v súčasnej dobe trestne stíhaný na podklade uznesení vyšetrovateľa PPZ, UBOK Bratislava, sp. zn. PPZ-123/BOK-BA-2011, z 31. mája 2011 a 29. októbra 2011 pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. (ktorý mal páchať ako člen organizovanej skupiny aj s ďalšími obvinenými – Ing. Z. B., L. F. a J. K., a spolupracujúcimi osobami od marca 2008 do vznesenia obvinenia nezákonným uplatňovaním odpočtu DPH vo výške

19 761 695,73 eur) a pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (ktorý mal páchať od januára 2007 s ďalšími obvinenými – Ing. R. G. a 9 spoločníkmi) na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v citovaných uzneseniach a tiež v napadnutom uznesení. Tieto trestné veci boli uznesením vyšetrovateľa z 30. októbra 2011 boli spojené na spoločné konanie.

Uznesením vyšetrovateľa zo 14. decembra 2011, sp. zn. PPZ-123/BOK-BA-2011, bola trestná vec obvinenej Ing. Z. B. vylúčená na samostatné konanie s tým, že bude vedená pod sp. zn. PPZ-429/BOK-BA-2011 a ďalším uznesením vyšetrovateľa z toho istého dňa bolo trestné stíhanie menovanej obvinenej prerušené pre spoluprácu s políciou.

Obvinený H. O. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie z 2. júna 2011, sp. zn. Tp 51/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júna 2011, sp. zn. 6 Tost 17/2011, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Väzba u obvineného H. O. začala plynúť dňom 31. mája 2011. Ďalším uznesením sudcu pre prípravné konanie z 11. novembra 2011 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2011, sp. zn. 3 Tost 39/2011, bola zamietnutá žiadosť obvineného H. O. o prepustenie z väzby na slobodu a nebol prijatý písomný sľub, návrhy na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a peňažnou zárukou tohto obvineného. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. decembra 2011, sp. zn. 5 Tost 42/2011 bolo zrušené uznesenie sudcu pre prípravné konanie z 13. decembra 2011, ktorým lehotu trvania väzby nepredĺžil a lehota väzby u obvineného H. O. bola predĺžená do 31. júla 2012.

Obvinený L. F. bol prepustený z väzby na slobodu z dôvodu, že mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý mu bol právoplatne uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. januára 2011, sp. zn. 4 T 4/2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. januára 2012, sp. zn. 4 To 9/2011.

Obvinený H. O. prostredníctvom obhajcu podal 9. januára 2012 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Uviedol v nej, že trvá na dôvodoch uvedených v predchádzajúcich žiadostiach a že väzobné stíhanie v tomto štádiu je neopodstatnené. Vznesenie obvinenia z 31. mája 2011 bolo predčasné lebo nebola ukončená daňová kontrola, v tomto uznesení nie je presne uvedené konanie, ktorého sa mal dopustiť a ktoré konanie bolo dokonané a ktoré

v štádiu pokusu a škoda nie je presne špecifikovaná. Uznesenie o vznesení obvinenia z 29. októbra 2011 bolo účelové pre jeho ponechanie vo väzbe. Po piatich mesiacoch od vznesenia obvinenia boli do konania pribratí znalci z odboru ekonomiky a podnikania. K tejto žiadosti obvinený H. O. pripojil písomný sľub z 3. januára 2012 a návrhy na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a prijatím ponúkutej peňažnej záruky. Prokurátor tejto žiadosti nevyhovel a 13. januára 2012 predložil ju sudcovi pre prípravné konanie s tým, aby žiadosť bola zamietnutá a väzba, aby nebola nahradená prijatím písomného sľubu ani inými inštitútmi.

Sudca pre prípravné konanie v súvislosti s týmito návrhmi dňa 19. januára 2012 vypočul obvineného v prítomnosti jeho obhajcu a prokurátora, ktorí zotrvali na svojich skorších písomných vyjadreniach. Obvinený H. O. potvrdil obchodnú činnosť s webkartami, avšak bez úmyslu spáchať trestnú činnosť za účelom neoprávneného odpočtu DPH. V napadnutom uznesení sudca pre prípravné konanie na uvedené skutočnosti komplexne poukázal.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a zároveň z jeho konania, alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že sa bude správať spôsobom predpokladaným v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v predchádzajúcich vyššie uvedených rozhodnutiach zo 16. júna 2011, 30. novembra 2011 a 21. decembra 2011 opakovane vyslovil názor, že trestné stíhanie i obvineného H. O. pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, sa vedie dôvodne, skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky mal spáchať spolu s ďalšími obvinenými osobami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa po preskúmaní spisu stotožnil aj s predchádzajúcim konštatovaním konajúceho sudcu pre prípravné konanie, že vyšetrovateľ vo veci koná priebežne, čo potvrdzuje i prehľad úkonov z 2. novembra 2011 (čl. 99-100) a doposiaľ vykonaným dokazovaním nedošlo k zoslabeniu dôvodov pre obvinenie obvinených, vrátane obvineného H. O.. Tento záver vyplýva i z výpovedí obvinenej

Ing. Z. B. (výsluchy z 2. júna 2011 – čl. 13, 1. novembra 2011 – čl. 277 a 21. novembra 2011 – čl. 286) a tiež z výpovede tejto osoby v procesnom postavení svedka z 30. januára 2012, ktorá obchodovanie i s obvineným H. O. s webkartami priznala, vrátane uplatňovania vrátenia DPH a táto jej výpoveď je potvrdená zaistenými dokladmi. Z týchto dôkazov vyplýva rozsah páchanej trestnej činnosti nielen z hľadiska dĺžky jej páchania, výšky škody, ale aj počtu spolupáchateľov a spolupracujúcich osôb a ich organizovanosťou. Ďalšie skutočnosti sú zrejmé z uznesenia vyšetrovateľa zo 14. decembra 2011 na čl. 300 – 310 vyšetrovacieho spisu – zväzok č. 2, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie obvinenej Ing. Z. B..

Obvinený H. O. opakovane uvádza, že v trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo vznesené obvinenie nemôže pokračovať lebo obvinená Ing. Z. B., ktorá ho mala riadiť je na slobode a spolupracuje s políciou, obvinený L. F. je vo výkone trestu a účtovníctvo firmy mu bolo zaistené políciou.

Vzatie obvineného do väzby je zákonom (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) podmieňované existenciou dôvodnej obavy vyplývajúcej buď z konania obvineného, alebo z ďalších konkrétnych skutočností. V danom prípade to vyplýva z priznaného konania obvinených (potvrdili obchodnú činnosť medzi sebou navzájom) a zo zaistenej účtovnej dokumentácie preukazujúcej neoprávnené odpočty DPH. Tieto konkrétne skutočnosti zakladajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. i u obvineného H. O. lebo je tu dôvodná obava, že po prepustení z väzby na slobodu by mohol pokračovať v tejto trestnej činnosti, napr. v iných firmách s inými osobami. Teda ani v tomto štádiu konania nedošlo u obvineného H. O. k zmene existencie dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dôsledne preskúmal i možnosť nahradenia väzby písomným sľubom obvineného, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo peňažnou zárukou. Závažnosť skutkov a rozsah škody, ktorá mala byť konaním obvinených spôsobená je dôvodom na konštatovanie, že inštitúty nahradzujúce väzbu (§ 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/, § 81 Tr. por. by boli v danom prípade nedostatočné na dosiahnutie účelu väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky za daného stavu dospel k záveru, že postup sudcu pre prípravné konanie pred rozhodnutím bol zákonný a správny. Zákonné je i napadnuté uznesenie, ktorým podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného H. O. o prepustenie

z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub, podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal ním ponúknutú peňažnú záruku a podľa § 81 písm. c/ Tr. por. (správne malo byť uvedené § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) neprijal jeho návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Toto nesprávne uvedenie paragrafového ustanovenia nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia vo veci samej. Ide iba o formálny nedostatok, ktorý nie je potrebné napravným zrušujúcim alebo opravným uznesením.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného H. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. februára 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková